

2. Zakres działania oraz skład i tryb powoływania komitetów kultury fizycznej przy prezydiach rad narodowych określi Prezes Rady Ministrów.

Art. 8. 1. Główny Komitet Kultury Fizycznej i komitety kultury fizycznej przy prezydiach rad narodowych wykonują swoje zadania przy społecznej współpracy działaczy w dziedzinie kultury fizycznej.

2. Przy Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i komitetach kultury fizycznej przy prezydiach rad narodowych działać będą społeczne sekcje dla poszczególnych dziedzin sportu, utworzone spośród działaczy w dziedzinie kultury fizycznej. Skład, organizację i zakres działania społecznych sekcji określa regulaminy nadane przez Główny Komitet Kultury Fizycznej.

Art. 9. 1. W sprawach objętych właściwością Głównego Komitetu Kultury Fizycznej Przewodniczący Komitetu wydaje zarządzenia i instrukcje na podstawie obowiązujących przepisów.

2. Prezes Rady Ministrów może, o ile przepisy obowiązujące w dniu wejścia w życie dekretu przewidują wydawanie zarządzeń i instrukcji w tych sprawach przez Prezesa Rady Ministrów, upoważnić do ich wydawania Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

Art. 10. 1. Przewidziane w dekrete kompetencje Głównego Komitetu Kultury Fizycznej nie obejmują spraw wychowania fizycznego żołnierzy w jednostkach wojskowych.

2. Zakres i sposób wykonywania zadań Głównego Komitetu Kultury Fizycznej w stosunku do wojskowych klubów sportowych określi zarządzenie wydane przez Ministra Obrony Narodowej i Przewodniczącego Głównego Komitetu.

Art. 11. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 30 grudnia 1949 r. o organizacji spraw kultury fizycznej i sportu (Dz. U. Nr 65, poz. 526);
- 2) art. 3 ust. 1 oraz dział II ustawy z dnia 25 lutego 1948 r. o powszechnym obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego młodzieży oraz o organizacji spraw kultury fizycznej i sportu (Dz. U. Nr 12, poz. 90).

Art. 12. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

13

DEKRET

z dnia 18 stycznia 1956 r.

o zmianie niektórych przepisów postępowania cywilnego.

Art. 1. W kodeksie postępowania cywilnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa piętnaście tysięcy złotych, a jedną ze stron jest Skarb Państwa lub inny podmiot podlegający państwowemu arbitrażowi gospodarczemu. Jedną ze stron jest rolnicza spółdzielnia produkcyjna, należąca bez względu na wartość przedmiotu sporu do właściwości sądu powiatowego.”;

- 2) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. W sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a jeżeli świadczenia trwają krócej niż rok — za cały czas ich trwania.”;

- 3) art. 333 — 340 otrzymują brzmienie:

„Art. 333. § 1. Wyrok wydany będzie po niejawnym naradzie sędziów. Narada obejmuje dyskusję oraz głosowanie nad mającym zapasć orzeczeniem sądu.

§ 2. Przewodniczący zbiera głosy sędziów według ich starszeństwa poczynając od najmłodszego, sam zaś głosuje ostatni. Wyrok zapada większością głosów; w braku większości przeważa zdanie przewodniczącego. Sędzia, który przy głosowaniu nie zgodził się z większością, może złożyć swoje zdanie odrębne z uzasadnieniem.

§ 3. Sentencję wyroku podpisują wszyscy sędziowie.

Art. 334. Sentencja wyroku powinna zawierać wymienienie sądu, nazwiska sędziów, protokolanta i prokuratora, jeżeli brał udział w sprawie, datę i miejsce rozpoznania sprawy i wydania wyroku, wymienienie stron i oznaczenie

przedmiotu sprawy oraz rozstrzygnięcie sądu o żądaniach stron.

Art. 335. § 1. Przewodniczący ogłasza sporządzoną na piśmie sentencję wyroku publicznie przez jej odczytanie. Nieobecność stron nie wstrzymuje ogłoszenia sentencji wyroku. Po ogłoszeniu sentencji przewodniczący podaje ustnie zasadnicze powody rozstrzygnięcia sprawy.

2. W sprawie zawilej sąd może odroczyć ogłoszenie sentencji wyroku na czas do tygodnia. O dacie ogłoszenia sentencji wyroku należy ogłosić publicznie niezwłocznie po zamknięciu rozprawy.

§ 3. Stronie działającej bez adwokata przewodniczący udzieli wskazówek co do czynności procesowych, a w szczególności co do terminu złożenia środka odwoławczego.

Art. 336. § 1. Wyrok z uzasadnieniem sporządza się z urzędu tylko w sprawach, w których jedną ze stron jest Skarb Państwa lub inny podmiot podlegający państwowemu arbitrażowi gospodarczemu albo rolnicza spółdzielnia produkcyjna lub prokurator. W innych sprawach wyrok z uzasadnieniem sporządza się tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie siedmiodniowym od dnia ogłoszenia sentencji wyroku.

§ 2. Wyrok z uzasadnieniem ponad to, co obejmuje sentencja, zawiera powody rozstrzygnięcia, a mianowicie ustalenie jego podstawy faktycznej przez wskazanie faktów, które sąd uznał za udowodnione, i dowodów, na jakich się oparł, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Art. 337. § 1. Sporządzenie wyroku z uzasadnieniem w sprawach, w których wyrok z uzasadnieniem sporządza się

z urzędu, powinno nastąpić w terminie siedmiodniowym od dnia ogłoszenia sentencji wyroku, a w innych sprawach — w terminie siedmiodniowym od dnia złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia.

§ 2. W razie odroczenia ogłoszenia sentencji wyroku w sprawie, w której wyrok z uzasadnieniem doręcza się stronom z urzędu, ogłasza się sentencję wyroku wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Jeżeli rozprawa odbywała się przy drzwiach zamkniętych, nie ogłasza się publicznie uzasadnienia lub tej jego części, której ogłoszeniu sprzeciwiają się względy usprawiedliwiające wyłączenie jawności rozprawy.

Art. 338. Wyrok z uzasadnieniem podpisują sędziowie, którzy brali udział w jego wydaniu. Gdyby którykolwiek z sędziów nie mógł go podpisać, przewodniczący lub najstarszy z sędziów zaznacza na wyroku przyczynę braku podpisu.

Art. 339. Wyrok obowiązuje sąd od chwili ogłoszenia jego sentencji, a w przewidzianym w art. 347 przypadku wydania wyroku zaocznego — od chwili jego podpisania.

Art. 340. § 1. Wypis wyroku z uzasadnieniem powinien być z urzędu doręczony stronom we wszystkich sprawach, w których jedną ze stron jest Skarb Państwa lub inny podmiot podlegający państwowemu arbitrażowi gospodarczemu albo rolnicza spółdzielnia produkcyjna lub prokurator.

§ 2. W innych sprawach wyrok z uzasadnieniem doręcza się tylko stronie, która w terminie siedmiodniowym od ogłoszenia jego sentencji zażądała sporządzenia uzasadnienia.”;

4) w art. 373 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli orzeczenia nie doręcza się z urzędu, a strona nie zażądała jego uzasadnienia w terminie siedmiodniowym od dnia ogłoszenia sentencji orzeczenia, termin do złożenia przez nią rewizji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia.”;

5) w art. 388¹ skreśla się § 1;

6) w art. 389 dotychczasowy przepis staje się § 1, a po tym przepisie dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Sporządzenie uzasadnienia w Sądzie Najwyższym powinno nastąpić w terminie do czterech tygodni, a w innych sądach rewizyjnych w terminie do dwóch tygodni od ogłoszenia sentencji wyroku”.

Art. 2. Art. 18 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 38, poz. 349, z 1952 r. Nr 1, poz. 5 i z 1954 r. Nr 1, poz. 2) otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. § 1. Strony mogą przed sądem drugiej instancji powoływać nowe fakty i dowody, chyba że mogły je powołać już przed sądem pierwszej instancji. Sąd rewizyjny, jeżeli uzna te fakty i dowody za mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, uchyli zaskarżone orzeczenie i odeśle sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

§ 2. Jednakże w razie uznania roszczeń, przyznania faktów lub powołania dowodów z dokumentu dopiero przed sądem rewizyjnym, sąd ten dokonuje samodzielnie ustaleń faktycznych i rozstrzyga sprawę ostatecznie, jeżeli nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia dalszego postępowania dowodowego.

§ 3. W przypadkach wyjątkowych sąd wojewódzki jako rewizyjny może przeprowadzić bezpośrednio na rozprawie także inne dowody niż wymienione w paragrafie poprzedzającym, jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, a nie jest konieczne przeprowadzenie całego postępowania dowodowego lub znacznej jego części”.

Art. 3. 1. Sprawy, które przechodzą na podstawie niniejszego dekretu do właściwości sądów powiatowych, a zostały wszczęte przed dniem wejścia dekretu w życie, podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.

2. Jednakże te z powyższych spraw, w których wyroki sądów wojewódzkich zostaną w całości uchylone przez Sąd Najwyższy po dniu wejścia w życie dekretu, podlegają dalszemu rozpoznaniu przez właściwe miejscowo sądy powiatowe.

Art. 4. Art. VI¹ przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego otrzymuje brzmienie:

„Art. VI¹. W okresie do dnia 31 grudnia 1957 r. protokół z każdego posiedzenia może sporządzić również przewodniczący lub jeden z sędziów”.

Art. 5. Dekret wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia, a co do art. 2 i 4 — z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

14

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 stycznia 1956 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 23 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwot uposażenia zasadniczego oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników finansowych.

Na podstawie art. 5, 6 i 7 ust. 2 oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwot uposażenia zasadniczego oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników finansowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 15, poz. 118, z 1953 r. Nr 5, poz. 8 i Nr 33, poz. 166, z 1954 r. Nr 2, poz. 5 oraz z 1955 r. Nr 39, poz. 243) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 3 skreśla się wyrazy „poborczy skarbowi”;
- 2) w § 2 ust. 2 spójnik „i” po wyrazach „dla referentów (budżetowych, podatkowych)” zastępuje się przecinkiem, a po

wyrazie „księgowych” dodaje się wyrazy „i poborców skarbowych”;

- 3) w stanowiącej załącznik do tego rozporządzenia tabeli stanowisk dla pracowników wydziałów (oddziałów, referatów) finansowych w prezydiach rad narodowych w częściach dotyczących prezydiów rad narodowych miast powyżej 100.000 mieszkańców, prezydiów powiatowych rad narodowych i innych miast stanowiących powiaty oraz prezydiów dzielnicowych rad narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi po stanowiskach „referent, księgowy”, a w części dotyczącej prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty po stanowiskach „referent (budżetowy, podatkowy), księgowy” wprowadza